

list pismo jwa wyjął por. 52102/3469 p. y. Gier

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS – 033 – 70/13/MK / 30836

Warszawa, dnia *14* maja 2013 r.

*op. Gier
22.05.2013
K. S. Gier*

**Pan
Jacek Męcina
Sekretarz Stanu**

**w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa**

Karoliny Cenic Minister

w odpowiedzi na pismo z dnia 29 kwietnia 2013 r. (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 7 maja 2013 r.) – znak: DRP-VIII-02100-3-289-IS/12 – uprzejmie dziękuję za przesłane propozycje brzmienia pkt 19 w rozdziale VII i pkt 3 w rozdziale VIII projektu **założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw** (powoływanego dalej z zastosowaniem skrótu: „projekt założeń”), nawiązujące do dyskusji, która odbyła się podczas spotkania w dniu 26 kwietnia 2013 r. Jako krok w pożądanym kierunku należy uznać propozycję dodatkowego uregulowania kwestii dotyczącej podstaw prawnych funkcjonowania rejestrów centralnych, o których mowa w art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Doceniając podjętą próbę stworzenia nowego punktu obecnie procedowanego projektu założeń, trzeba jednak wskazać, że dodanie normy o zaproponowanej treści w dalszym ciągu nie eliminuje, istniejących już wcześniej, wątpliwości w zakresie podstaw prawnych tworzenia i prowadzenia rejestrów centralnych, w tym rejestrów zawierających dane dotyczące poszukujących pracy i bezrobotnych.

Gromadzenie przez różnego rodzaju podmioty, także przez ministra właściwego do spraw pracy, informacji o osobach w tego rodzaju, rejestrach, jest niewątpliwie **ingerencją w sferę prywatności**. Sfera ta jest objęta ochroną, do którego prawo wywodzić można w pierwszej

kolejności z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 47). W każdym przypadku, gdy konstruowane są przepisy, zgodnie z którymi mają powstawać i działać rejestry, w których gromadzi się i przetwarza dane osobowe – tym bardziej na poziomie centralnym – organ do spraw ochrony danych osobowych zwraca szczególną uwagę, aby takie normy prawne odpowiadały standardom wyrażonym zarówno w **Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jak i ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych** (Dz. U. z 2012 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.). Zgodnie bowiem z art. 31 ust. 3 ustawy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane **tylko w ustawie** i tylko wtedy, gdy są **konieczne** w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, i nie mogą one naruszać istoty wolności i praw. Norma zawarta w art. 51 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przewiduje, że nikt nie może być obowiązany inaczej, niż **na podstawie ustawy** do ujawniania informacji dotyczących jego osoby (ust. 1), a władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż **niezbędne** w demokratycznym państwie prawnym. Również ustawa o ochronie danych osobowych wymaga, aby w przypadku, gdy przetwarzaniu mają podlegać dane szczególnie chronione w rozumieniu jej art. 27 ust. 1, działania takie było uzasadnione jedynie w ściśle określonych, wyjątkowych sytuacjach (art. 27 ust. 2 pkt 1-10). Do okoliczności, gdy przetwarzanie jest legalne, zalicza się istnienie przepisu szczególnego innej ustawy zezwalającej na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą. Za spełniający to kryterium można jednak uznać jedynie taki przepis prawa, który stwarza **pełne gwarancje ochrony**.

Powyższe argumenty implikują wniosek o **konieczności uregulowania w ustawie całości zagadnienia**, w sposób nie pozostawiający obywatelom, których dane będą w owych rejestrach centralnych przetwarzane, żadnych wątpliwości co do zasadniczych elementów tego procesu. Choć funkcjonowanie obu kategorii rejestrów, tj. rejestru bezrobotnych i poszukujących pracy oraz prowadzonego na podstawie art. 33 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz rejestrów centralnych (art. 4 ust. 4 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy), jest ze sobą powiązane, bowiem jak wynika z treści art. 4 ust. 5 rejestr centralny ma być zasilany danymi przez publiczne służby zatrudnienia, podkreślić jednak należy, że rejestry te nie są ze sobą tożsame. W szczególności, różni będą administratorzy danych tych zbiorów – w przypadku rejestru bezrobotnych i poszukujących pracy o celach i środkach decydować będą, na podstawie i w granicach prawa, powiatowe urzędy pracy, natomiast w odniesieniu do rejestrów centralnych podmiotem tym będzie minister właściwy do spraw pracy. Różne będą także cele ich działania.

W związku z tym, skoro ustawodawca odrębnie odnosi się do problematyki rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy, w tym do rejestru tych osób, zamieszczając te zagadnienia w rozdziale 9 ww. ustawy, i doprecyzowując je w rozporządzeniu z dnia 12 listopada 2012 r. w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 1299), to tym bardziej należy oczekiwać, że kompleksowo ureguluje problematykę tworzenia i funkcjonowania rejestrów prowadzonych **na szczeblu centralnym**. Jak sygnalizowano we wcześniejszej korespondencji, a także w trakcie spotkania w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, to przepisy ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy powinny jednoznacznie wskazywać: **cel stworzenia rejestrów centralnych**, jak również **zasady ich prowadzenia przez ministra właściwego do spraw do spraw pracy**, w tym, jak długo dane miałyby w nich być przechowywane i w jaki sposób byłyby aktualizowane, jak również kto dokładnie i na jakich zasadach miałyby mieć dostęp do tych rejestrów centralnych oraz dla realizacji jakich celów mogłyby z nich korzystać. Kwestią wartą rozstrzygnięcia jest również **zakres danych** gromadzonych w tych rejestrach centralnych, przy czym dyskusyjne wydaje się, czy w rejestrze prowadzonym w celu odrębnym od celu funkcjonowania rejestru bezrobotnych i poszukujących pracy i który powinien zostać określony w przepisach ustawy, należy gromadzić wszystkie dane objęte rejestrem bezrobotnych i poszukujących pracy. Podkreślić trzeba, że uregulowanie tych zagadnień dotyczących rejestrów centralnych – choćby jedynie co do ogólnych zasad – w materii ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie stoi na przeszkodzie, aby doprecyzować je, analogicznie jak w przypadku rejestru bezrobotnych i poszukujących pracy, w drodze rozporządzenia.

Sumując, o ile zaakceptować należy propozycje przedstawione w punktach 1 i 2 pisma z dnia 29 kwietnia 2013 r., o tyle brzmienie proponowane w punkcie 3 nie usuwa wątpliwości organu do spraw ochrony danych osobowych w zakresie i z powodów, o których mowa powyżej. Sygnalizuję jednocześnie, że z uwagi na doniosłość znaczenia przedmiotowej kwestii z perspektywy prawidłowości przetwarzania i ochrony danych osobowych oraz podstaw prawnych tych działań, będzie ona przedmiotem wystąpienia organu do spraw ochrony danych osobowych w trybie art. 19a ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

2 posacian

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
z up. Z - ca Generalnego Inspektora

Andrzej Lewiński

